Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Eu sunt Cel ce sunt. Domnul învierii sunt. Mă aplec din dreapta Tatălui şi rostesc peste pământ salutul învierii Mele dintre morţi. Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

E zi de tămăduire a omului, iar Eu te cuprind în duhul învierii Mele, popor adunat la izvor. Cuvântul Meu de azi s-a făcut izvor peste pământ. M-am făcut Eu Însumi râul vieţii, ca să le dau viaţă oamenilor, învăţându-i să păzească ei toate câte Eu am grăit şi grăiesc spre viaţa lor, căci viaţă am venit să aduc pe pământ. Întăreşte împlinirea cuvântului Meu în tine, popor adunat la izvor, că viaţă veşnică ia de la Mine cel ce împlineşte în el cuvântul Meu cel dătător de viaţă. Amin.

Vin Învăţător peste pământ şi îl învăţ pe om învierea. Acum două mii de ani l-am învăţat pe tot omul cum să învieze, şi apoi i-am spus să creadă în Mine prin toate câte Eu am vestit despre Mine mai înainte de patima şi de învierea Mea, iar acum Mă fac râu de cuvânt de viaţă dătător şi îl chem pe om de la el la Mine, de la moarte la viaţă, de la întuneric la lumină, de la minciună la adevăr, şi fericit este cel ce se apleacă să asculte glasul Meu şi să creadă cu supunere că Eu sunt, şi că pentru viaţa omului am venit şi vin pe pământ cuvânt. Nu vin pentru ca să încerc credinţa omului, ci vin pentru ca să împlinesc Scripturile venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, aşa cum am împlinit acum două mii de ani venirea Mea prin naşterea Mea din Fecioară, şi apoi răstignirea şi învierea Mea dintre morţi, iar acum vin să-l înviez şi pe om, căci n-am altă lucrare de lucrat, decât învierea omului, şi apoi viaţa cea veşnică peste om. Amin.

O, popor adunat la izvor, sunt cu mama Mea Fecioara şi Mă fac râu de cuvânt ca să tămăduiesc cu el toată neputinţa ta, că vreau să poţi pentru viaţa ta, şi cu ea să poţi pentru viaţa Mea, căci oamenii sunt necredincioşi şi nu iubesc în ei viaţa Mea şi nu se scoală când îi chem să se ridice şi să vină la Mine ca să-i am şi să-i hrănesc cu duh de înviere şi ca să fie ei ca Domnul, Care a înviat şi a adus viaţă pentru om. Zi după zi se înşeală omul pe sine că este al Meu, dar viaţă nu-şi lucrează, iar viaţa cea fără faptele vieţii, fără viaţa Mea în om, nu poate pe om să-l mântuiască, şi iată, nu are cine să-l înveţe pe om viaţa cea care nu trece, care nu moare şi care se înnoieşte prin puterea ei cea din faptele vieţii luată.

Este pe pământ o povestioară despre mama Mea Fecioara cum că, mergând ea de mână cu îngerul Meu Mihail, el i-a arătat ei oamenii care au plecat de pe pământ şi locurile lor de petrecere, după faptele lor dobândite în viaţă, iar între rai şi iad a văzut mama Mea mulţime de oameni atârnaţi cu capul în jos şi cu picioarele legate sus, tânguindu-se ei cu amar şi fără mângâiere pentru suspinul lor. Ea l-a întrebat pe îngerul Meu Mihail să-i spună pentru ce aceştia nu au loc nici în rai, nici în iad, iar îngerul Meu i-a spus ei că aceia au făcut fapte de milostenie peste biserici ca să scape ei din iad prin faptele acelea, dar fapte de viaţă veşnică în ei pentru fericirea lor între cei sfinţi, ei nu s-au aşezat să facă pe pământ, şi de aceea nu sunt ei în rai, dar nu sunt nici în iad, pentru că, în păcate petrecând cu trupul, au dat bisericilor ajutoare ca să-i scape Domnul de iad. O, dacă n-are cine să-l înveţe pe om viaţa lui cea de pe pământ şi viaţa lui cea din cer sau cea din iad, omul nu ştie să-şi croiască singur haina vieţii, şi îşi face rost, bietul de el, de chinuire veşnică între rai şi iad, şi nimeni nu-l învaţă pe el cum să-şi lucreze viaţa. O, nu se poate din păcate să-şi facă omul haină, şi nici să-şi cumpere nu poate, ci poate numai din sfinţenie să-şi ţească el haina vieţii, şi poate numai din înviere să-şi aprindă el lumina cărării lui spre Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– O, Fiule Emanuel, Fiul meu străpuns cu rană grea, Fiul meu străpuns de păcatele omului! Mă fac de lângă Tine izvor tămăduitor pentru cei credincioşi şi sfinţi, căci trupul meu cel

fecioresc Te-a dat pe Tine oamenilor, Te-a adus de la Tatăl Om pe pământ ca să fii Tu tămăduirea omului, şi apoi viaţa lui. Binecuvintează, Fiule scump al meu, duhul mângâierii mele, darul tămăduirii, cu care eu, în zi de sărbătoare pentru mine, mă las, ca să-l îmbiu pe om spre iubirea Ta, spre înviere, Fiule al suferinţei şi al învierii prin suferinţă, dar şi după ce Tu ai înviat prin răstignirea Ta cea pentru om, omul a rămas suferinţa Ta şi rana Ta, Fiule străpuns de păcatul cel din om. O, nu ştie omul, nu ştie nici un om pentru ce trupul Tău a rămas nevindecat pe locurile în care a fost străpuns el de cuie când ai fost pironit pe crucea răstignirii. Omul a rămas rana Ta, Fiule jertfit pentru viaţa omului. Omul a rămas păcătos, şi nu se scoală din păcat ca să Te miluiască şi ca să-Ţi umple la loc rana cea de la cuie, Copil străpuns pe cruce. Fruntea Ta rănită nu se mai vindecă, o, Doamne slăvit, iar mânuţa Ta găurită de cui şi nevindecată, de atunci şi până azi, se întinde după om ca să-l îmbie să-şi lase păcatul şi să-L ia pe Dumnezeu în el de viaţă, şi dulce e mânuţa Ta întinsă după om prin rana ei cea fără de mângâiere de la om, căci păcatul în care omul stă, a lăsat deschise pe Tine semnele cuielor care Ţi-au străpuns trupul pe cruce, Copil rănit de dor după om. Când Te-ai arătat la ucenici după scularea Ta dintre cei morţi, le-ai spus lor: «Pipăiţi-Mă şi vedeţi, căci Duhul nu are carne şi oase aşa cum Mă vedeţi pe Mine că sunt. Vedeţi mâinile şi picioarele Mele străpunse de cuie. Eu Însumi sunt. Nu vă temeţi. Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit vouă pe când încă eram cu voi că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în Prooroci şi în Psalmi, cum că aşa trebuie să pătimească Hristos şi să Se scoale înviat din morţi a treia zi, şi apoi să vestească în numele Său la toate neamurile pocăinţa spre iertarea păcatelor».

O, Fiule străpuns de cuie, nu se pocăieşte omul ca să se lase de păcate şi să fie iertat apoi, iar rana Ta cea de la om Ţi-a lăsat trupul străpuns, de atunci şi până azi, şi mă doare în cer între sfinţi trupul Tău cel străpuns şi nevindecat, şi nu ştie omul de ce nu Te-ai mai vindecat de suferinţa Ta de pe cruce. Ai înviat, dar ai rămas cu găurile de la cuie în mâini şi în picioare, şi acestea adeveresc că Tu ai fost şi că Tu eşti Hristos, Cel ce ai fost răstignit, şi nu se înduioşează omul de semnele ranelor Tale de pe cruce. «Vedeţi mâinile şi picioarele Mele, că Eu Însumi sunt»*, aşa le-ai spus la ucenici după ce ai înviat şi aşa Te-ai arătat lor şi aşa ai rămas şi aşa eşti şi azi, străpuns, Doamne milos pentru om şi chemându-l pe el la milă pentru rana Ta cea de la păcatele lui.*

O, popor de azi al Fiului meu Cel străpuns pe cruce, şi tu, popor de demult al cuvântului Lui de azi! Domnul este peste tine cuvânt şi te învaţă învierea şi slava Lui cu tine şi împlinirile făgăduinţelor Lui cele făcute pentru slava Lui cu poporul Lui cel de la sfârşit. Acestea sunt cuvintele pe care El vi le spunea vouă în vremea celor cincizeci de ani de cuvânt peste voi că trebuie să se împlinească. El a arătat în vedenie acest pământ de nou Ierusalim mai înainte să se vadă el pe pământ cu slava Domnului pe el ca să-i cheme Domnul pe oameni la El, la izvorul cuvântului Lui cel dătător de viaţă. El prin învierea Lui a judecat lumea şi pe stăpânitorul ei, şi nici tu nu vei putea altfel judeca lumea aceasta pierdută din Dumnezeu ca să vină ea spre mântuire apoi, popor al venirii Domnului la tine. Fericiţi cei ce iubesc suferinţa, căci Fiul meu a spus tuturor: fericiţi cei ce plâng, fericiţi cei prigoniţi pentru El.

O, câtă vreme oamenii nu vor iubi suferinţa nu vor fi fericiţi, nu vor ajunge să cunoască fericirea cea cu Domnul. Eu sunt mama Celui ce a suferit pentru om şi te învăţ iubirea Lui, iubirea prin care El a suferit, popor al Domnului. El prin învierea Lui a judecat lumea, şi nici tu nu vei putea altfel să biruieşti lumea. Înviază, dar, în Duhul Sfânt tot mai mult şi dă-i lumii păcătoase glasul cel de înviere al Fiului meu, Cel străpuns pe cruce pentru om, şi să-L audă de la tine tot omul pe Fiul meu spunând peste pământ cuvânt de praznic sfânt: Hristos a înviat!

Dar pe tine, o, ţara venirii Domnului acum, la sfârşit de timp, cum să nu te pomenesc eu în grăirea mea de azi odată cu ziua de amintire a duhului tămăduirii cea de la mine peste cei credincioşi şi sfinţi! Îţi rostesc numele, ţară română, că tu eşti mereu, mereu sub braţul meu de mamă şi te ocrotesc ca pe cea a Fiului meu aleasă de pe pământ pentru slava Lui cea de acum,

pentru râul Lui de cuvânt care curge peste tine din mijlocul tău, căci în mijlocul tău vine Domnul cuvânt de biruinţă şi de înviere şi împlineşte Scripturile acestor zile, şi are în tine popor credincios, care-ţi dă ţie glasul Lui de peste tine, glasul Domnului. Amin.

O, scoală-te, popor român, căci Domnul te învaţă scularea. Ai grijă să nu dormi. Scoală-te din somn, că tu dormi, şi iată, trebuie să te rogi cu suspin pentru viaţa ta, că tu eşti sub cruce şi nu vrei să ştii aceasta, dar scoală-te şi veghează, căci tu eşti patria cerească dacă Domnul este în tine cu lucrarea Sa cea pentru venirea Sa. O, nu-i lăsa pe cei lacomi, care-ţi sug vlaga şi viaţa pentru ca să fie ei bogaţi şi îngâmfaţi pe fruntea ta senină prin darurile Domnului de peste tine şi înseninată acum de faţa Domnului, Care stă în mijlocul tău lucrând salvarea ta. Nu-i lăsa pe cei vrăjmaşi ai tăi să te tot ţină sub robie, o, nu-i lăsa, ci scoală-te pentru biruinţa ta, căci tu eşti străpunsă de faptele omului fărădelegii, care ţi-a supt vlaga şi slava ta ca să aibă el slava ta, şi nu tu. Au trecut demult cei şaptezeci de ani de stăpânire a fiarei roşii peste creştetul tău slăvit de darurile Domnului de peste tine încă de la facerea ta, şi iată durere în cer pentru tine, că lupul numai părul şi-l schimbă şi glasul lui viclean şi stă peste tine şi-ţi suge slava ta ca să aibă el slavă, şi nu tu, dar Domnul vrea să te înveţe scularea, ţară scumpă a Lui. O, ascultă glasul Celui înviat! E Domnul. Nu te teme! El este Domnul Dumnezeul tău şi al părinţilor tăi cei credincioşi şi sfinţi, care se roagă înaintea Lui pentru tine şi pentru izbăvirea ta. Ascultă-L pe El, căci tu nu poţi nimic fără El. Eu stau deasupra ta şi te ocrotesc cu cete de sfinţi şi de îngeri. Sunt mama Lui, şi sunt mama ta, căci tu eşti ţara întoarcerii Lui de la Tatăl la om. Învaţă să îngenunchezi înaintea Lui cu slavă şi să-I ceri Lui izbăvirea ta şi slava ta cea de la El, o, ţară a Lui şi a mea, căci eu te ocrotesc şi te veghez, fiindcă eşti aleasa Lui cea de acum. O, scoală-te şi vezi. Iată, te robesc cei lacomi, şi n-au milă de tine cei lacomi, dar învaţă scularea, învaţă învierea, căci Fiul meu este Stăpânul tău, El, şi nu omul de peste tine care-ţi robeşte slava ta. Tu trebuie să ştii să stai în genunchi înaintea Lui pentru învierea ta, şi nu înaintea omului, o, ţară a iubirii mele pentru Fiul meu, Care te-a ales a Lui. Eu te cuprind pe tine în umilinţa mea, ca şi Fiul meu. Învaţă taina îngenuncherii şi a învierii din îngenunchere şi te scoală frumos, aşa cum Fiul meu S-a sculat dintre morţi, şi dă-I Lui mâna ca să te ridice El, dar să cunoşti peste tine mâna Lui cea străpunsă, şi credincioasă şi înţeleaptă să-I fii Lui, aşa cum El te-a învăţat şi S-a aplecat să te înveţe mereu învierea din îngenunchere, să te înveţe scularea, ţara mea, că tu eşti ţara Lui şi a mea ca să te ocrotesc. Scoală-te şi cântă cu dor: Hristos a înviat, căci El îţi lucrează învierea, dar roagă-te Lui şi cheamă-L, şi credincioasă să-I fii tu Lui prin rugăciunea ta. Amin.

Ţi-am mângâiat pe poporul Tău român, Fiule însuspinat pentru neamul român cel apăsat de îngâmfarea şi de lăcomia celor ce vor să-i ţină ei în mâna lor soarta lui, punând la cale durere pentru ţara Ta prin lucrarea lor de slavă a lor şi de iubire de arginţi în mijlocul ei, prin duhul lăcomiei lor. Dar eu Te rog, ascultă-mi ruga de mamă şi găteşte-i ei scularea şi suflă peste ea duhul învierii şi scoal-o din cruce, iar pe cei ce o ţin pe ea în umilinţă fără de dreptate, îngenunchează-i, Fiule Doamne, şi întăreşte peste ea statul celor ce au milă de ea, căci Tu eşti Cel ce poţi, şi eşti Domnul învierii, şi eşti Fiul meu Cel însuspinat, şi-Ţi mângâi ranele răstignirii şi pe cele pentru ţara Ta de azi, dată Ţie de Tatăl când eu, acum două mii de ani, de la Tatăl şi de la Duhul Sfânt Te-am născut pe pământ. Amin, amin, amin.

– O, mamă Fecioară, Mi-ai pus alin pe rane în zi de izvor de tămăduire, mamă. O, Mă tare doare pentru ţara Mea de nuntă, mamă. Suspin pentru ea în mijlocul poporului Meu pe care-l hrănesc cu cuvânt de înviere, mamă. Eu Mi-am aşezat în mijlocul ei masa Mea de cuvânt, masa Mea de nuntă, mamă, iar în ea vrea să poată omul fărădelegii cu mintea şi cu mâna lui, mamă, dar Eu Mă aşez pentru trezirea ei, pentru scularea ei din îngenunchere, căci ea este robită, şi este legată la ochi ca să nu ştie, ca să nu-şi vadă ea duşmanul cel viclean, mamă.

O, ţara Mea! Hristos a înviat, îţi spun Eu, Domnul învierii! O, scoală-te, ţara Mea! O, nu sta fără putere când vezi robia ta. Tu eşti sub cruce şi eşti pe cruce, iar Eu sunt Cel ce te scol. Uită-te la Mine şi te scoală frumos, aşa cum Eu M-am sculat dintre morţi, şi fă-ţi semnul sfintei cruci pe

chipul tău şi peste tot neamul tău şi dă-Mi mâna ca să te ridic Eu, ţara Mea, căci te cuprind în umilinţa Mea ca să te învăţ nădejdea prin umilinţa duhului tău, care te ţine pe tine a Mea, şi vai celor în tine îngâmfaţi, care vor să-ţi ia lumina şi calea de sub picioare şi să grăiască ei în numele tău peste ei şi peste tine şi peste pământ. Eu, Domnul, voi fi cu tine, ţara Mea, şi îi voi întări peste tine pe cei buni pentru tine, pe cei cu milă de tine, dar cheamă tu spre tine mila Mea, şi ea va fi scularea ta la rugăciunea ta, o, ţara Mea de azi. Amin.

Iar pe tine, popor al cuvântului Meu, te îndemn spre duh de rugăciune către Tatăl pentru ţara Mea şi a ta, pentru neamul Meu român, pe care vreau să-l scol din necredinţă şi din cruce. Închină-I Domnului zile noi de veghe şi de jertfă sfântă pentru ţara Mea şi a ta, şi nu te îndoi ca păgânii, care nu-şi iubesc părinţii şi care s-au făcut păgâni cu credinţa lor, zdrobită de viaţa lor deşartă. Păzeşte de nouă ori toate zilele de marţi şi de joi şi fă din ele trăiri cereşti şi creştere a Duhului Sfânt în tine şi rugăciune pentru ţara Mea română şi pentru împlinirea făgăduinţelor Mele cele pentru tine şi pentru ea rostite şi fii ascultător Domnului tău, popor al venirii Mele cuvânt de înviere peste pământ. Strămoşii tăi au ştiut de la Duhul lui Dumnezeu şi de la semnele de peste ei zilele acestea, zile despre care oamenii nu mai ştiu puterea lor de biruinţă dacă le-ar pune pe ele înaintea Mea jertfă de izbăvire pentru ei. Dar tu înnoieşte de nouă ori jertfa aceasta de rugăciune pentru biruinţa Mea peste pământ, şi numără de la ziua de pomenire a învierii Mele zile de rugăciune şi de cinstire Mie de la tine, şi să biruieşti tu aşa cum biruiau strămoşii tăi, care cunoşteau semnele Mele de peste ei, şi apoi ei aduceau Domnului cinstire şi slavă şi zile de veghe pentru izbăvirea lor. O, nu te lua după cei cu credinţa cea omenească şi care au lepădat de peste ei puterea credinţei strămoşilor lor creştini, care aveau frica lui Dumnezeu în fiinţa lor, ci arată-te popor de rugăciune şi adu-Mi zile de stăruinţă, zile în care tu poţi să fii al Meu şi nu al trupului tău, căci lucrul cel cu mâna e pentru trup, iar lucrul cel cu duhul e pentru Dumnezeu şi pentru biruinţa Lui peste pământ, poporul Meu. O, fii credincios ca Avraam, căci el a fost simbolul Tatălui Meu Savaot, Care i-a cerut lui pe Isaac jertfă, şi nu s-a îndoit Avraam, ci a crezut că şi din morţi i-l voi scula pe Isaac, şi a fost Isaac înainte pildă pentru jertfa Mea pe cruce şi pentru scularea Mea cea biruitoare şi pentru seminţia cea prin Mine credincioasă, aşa cum Tatăl i-a făgăduit lui Avraam.

Ai grijă, Ierusalime, căci primăvara se taie de uscăciuni pomii, ca să rămână numai ramurile verzi, care dau muguri. Această lucrare să răsară de la rugăciunea ta înaintea Mea pentru ţara Mea română, că e vremea Mea cu tine în ea, şi e vremea ei, iar ea este încă ţinută în robia celor ce o înşeală pe ea cu faţa lor vicleană, dar să se scoale ea şi să vadă bine pe cel ce-i vrea ei binele, şi aşa să vegheze ea pentru ea, iar Eu voi fi scutul ei şi voi fi scularea ei din îngenunchere. Amin.

O, e zi de izvor de tămăduire. E mama Mea Fecioara tămăduitoare peste ţara Mea română. O, stai la lucru sfânt, poporul Meu. Întăreşte-te în Duhul Sfânt, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, cu tine lucrez pe pământ, şi am cerul venit cu Mine la tine, şi vom putea pentru Tatăl, şi vom putea pentru om, şi omul va învăţa taina îngenuncherii şi a scălării din genunchi, şi va învăţa să-Mi vindece rana Mea cea pe cruce primită în trupul Meu, şi prin care Eu am judecat pe stăpânitorul acestei lumi, şi până la capătul lui îl voi judeca pe el, căci rana Mea este dovada slavei Mele cea prin învierea Mea dintre morţi, şi care Mă arată Domn al biruinţei, Domnul slavei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

31-03/13-04-2007